

Khoảng thời gian 40 ngày trước Lễ Phục Sinh, không tính các Chúa Nhật, chúng ta được gọi là Mùa Chay. Ý nghĩa chính của Mùa Chay không phải là chay tịnh, nhưng là nhắc nhở mọi người hướng tâm hồn về cái chết hy sinh của chuộc nhân loại của Chúa Giê-xu. Mùa Chay bắt đầu vào ngày Thứ Tư gọi là Lễ Tro. Lễ Tro bắt đầu cho Mùa Chay mang ý nghĩa ăn năn, sám hối. Tro hay bụi là cách người xưa dùng để bày tỏ lòng ăn năn thống hối. Người ta thường ngói trong tro hay vãi bụi đất lên đầu, bày tỏ lòng ăn năn. Ngày nay có người dùng dầu gội đầu gội giá bằng tro trên trán nhưng đểu quan trọng là còn thấy lòng ăn năn, hối lỗi. Có người sợ hãi, Tại sao ta lại phải ăn năn hối lỗi? Câu trả lời là vì con người chúng ta là tội nhân trước mặt Thiên Chúa và còn phải ăn năn, hối lỗi mãi mãi để được tha thứ. Thiên Chúa đã làm tất cả cho chúng ta. Ngài đã ban Chúa Giê-xu giáng sinh làm người chết vì tội của chúng ta, nhưng nếu chúng ta không ăn năn tội lỗi, thì tha thứ sẽ không đến với chúng ta.

Trong Mùa Chay, nhất là trong dịp Lễ Tro, chúng ta còn biết ăn năn, sám hối là gì và cũng sẽ thấy sự ăn năn sám hối để kinh nghiệm nên tha thứ của Thiên Chúa. Một số Thánh Vịnh trong Kinh Thánh mang tính cách sám hối và Thánh Vịnh nổi bật nhất là Thánh Vịnh thứ 51, ghi lại lời cầu nguyện sám hối của vua Đa-vít sau khi ông phạm tội tà dâm và sát nhân. Đây cũng là tinh thần ăn năn sám hối chúng ta còn có.

Một câu cầu nguyện sám hối nổi, vua Đa-vít nói: "Đức Chúa Trời ôi! xin hãy thương xót tôi tùy lòng nhân từ của Chúa; xin hãy xóa các sự vi phạm tôi theo sự từ bi rộng lớn của Chúa." Lời mở đầu này cho thấy căn bản của sự tha thứ là lòng nhân từ của Thiên Chúa. Khi ý thức mình là tội nhân, chúng ta chỉ có thể trông chờ vào lòng nhân từ của Thiên Chúa mà thôi. Thiên Chúa thánh khiết, công chính, con người chúng ta xấu xa, tội lỗi. Nếu Chúa đi xa với chúng ta đúng theo bản chất thánh khiết của Ngài, còn nhân loại sẽ bị tiêu diệt như bị lửa đốt cháy, không chút thương xót. Tuy nhiên Thiên Chúa cũng là Thiên Chúa của tình thương, Ngài sẵn sàng tha thứ nếu chúng ta sẵn sàng ăn năn. Ăn năn là ý thức về tình trạng tội lỗi và thay đổi thái độ, khuynh hướng, để hướng lại về mình. Nhưng tội hay ý thức tình trạng tội lỗi là đểu quan trọng hơn cả. Đó là bước đầu để chúng ta đến với ăn năn.

Nhiệm vụ người trong chúng ta cho riêng mình không làm gì nên tội nên không còn phải ăn năn.

Theo tiêu chuần của con người, chúng ta có thể là người vô tội, nhưng trước mặt Thiên Chúa thánh khiết, mọi người đều là tội nhân. Trong lễ cầu nguyện sám hối, vua Đa-vít nói rằng: "Kìa, tôi sinh ra trong gian ác, mà tôi đã hoài thai tôi trong tội lỗi." "Sinh ra trong gian ác, hoài thai trong tội lỗi" nói đến bản chất tội lỗi di truyền trong con người. Không phải để để nên khôn con người mới làm điều tội lỗi nhưng tội lỗi nằm trong bản chất mọi chúng ta. Vua Đa-vít ý thức điều đó nên ông đã cầu nguyện: "Tôi sinh ra trong gian ác" Đây là ý thức để tiên chúng ta cần có. Chúng ta phải biết rằng tội ác nhưng hành động tội lỗi gian ác trên đời đều phát xuất từ bản chất tội lỗi. Tội mới sinh ra tội, nguần nước đổ bên cho nên cần dòng sông đổ bên. Ý thức điều đó, chúng ta sẽ không giữ quy tắc vịn để tội lỗi bằng giáo dục hay cấm thiến để ngăn ngừa giữ quy tắc nên gốc rễ, đó là tội trong lòng. Chúa Giê-xu phán: Tội trong lòng nảy sinh những ý tưởng xấu, giết người, ngoại tình, tà dâm, trộm cắp, làm chứng dối và vu khống. Hành động tội lỗi phát xuất từ tâm lòng tội lỗi, hoàn toàn bên ngoài cho thêm dục vọng và thêm phẫn nộ nên đổ ý người ta vào con đường tội lỗi.

Nhưng với sám hối bắt đầu từ chỗ ý thức tình trạng tội lỗi và nên ngấm vào lòng nhân từ của Thiên Chúa. Nói như vậy nghĩa là chúng ta phải công nhận cần hai bản tính của Thiên Chúa: Thiên Chúa thánh khiết nên soi tiêu chuần của Ngài, mọi người đều là tội nhân. Nhưng Thiên Chúa nhân từ nên không có tội nào Chúa không tha thứ. Vì thế là chúng ta có nên tội và ăn năn quay lại với Chúa hay không.

Vua Đa-vít cầu nguyện như sau: "Tôi đã phạm tội cùng Chúa, chớ cùng mặt mình Chúa thôi, và làm điều ác trước mặt Chúa." Tội vua Đa-vít phạm là để với người. Ông đã chiếm đoạt vợ người và dùng máu giết hại người nhưng khi xưng tội, vua Đa-vít đã nói: "Tôi đã phạm tội cùng Chúa, chớ cùng mặt mình Chúa thôi." Không phải vua Đa-vít bỏ qua việc ông tội khác nhưng lễ cầu nguyện này cho thấy dù làm điều tội lỗi nào, tòa án cuối cùng chúng ta phải chịu trách nhiệm là tòa án của Thiên Chúa trong ngày chung thẩm. Kinh Thánh dạy: "Bởi vì tôi thấy mặt ngài trong ngày Đấng ngự trên ngài. Tôi thấy những nguời chết, cả lớn lẫn bé, đều đứng trước ngài và các sách được mở ra. Nhưng người chết bị phán xét tùy theo công việc họ làm, căn cứ trên những điều đã ghi trong các sách" (Khải huyền 20:11-12). Chúng ta phạm tội là phạm tội với Thiên Chúa vì Thiên Chúa đã sinh chúng ta ra, ban cho chúng ta sự sống, hơi thở và tất cả mọi điều khác, chúng ta phải chịu trách nhiệm trước mặt Ngài. Nếu chúng ta không ăn năn hối lỗi, quay lại với Thiên Chúa hôm nay, trong ngày chung thẩm, chúng ta sẽ phải đứng trước tòa án của Thiên Chúa và chịu trách nhiệm trước mặt Ngài với mọi hành động tội lỗi của mình.

Nếu phạm tội là phạm tội với Chúa thì chỉ mặt mình Thiên Chúa mới có thể tha thứ cho chúng ta. Nhưng Thiên Chúa không thể tự nhiên bỏ qua tội lỗi của chúng ta. Thiên Chúa thánh khiết và công chính, không thể bỏ qua tội lỗi nhưng phải hình phạt tội lỗi. Đức Chúa Trời đã hình phạt tội lỗi qua cái chết thay thế của Chúa Giê-xu, đó làtragung tâm của mùa Chay. Trong Mùa Chay này, cảm nhận tình yêu của Thiên Chúa qua cái chết của Chúa Giê-xu trên thập giá,

chúng ta cần ăn năn tội, dứt khoát với tội lỗi để kinh nghiệm niềm vui và hạnh phúc của người được thanh tẩy. Cuối cùng, vua Đa-vít đã nói: "Hãy cho tôi nghe sự vui vẻ mừng rỡ, để các xướng ca t mà Chúa đã ban gây được khoái lạc." Ông cũng cầu nguyện: "Xin hãy ban lợi cho tôi sự vui vẻ và sự cầu nguyện của Chúa, dùng thần linh sẵn lòng mà nâng đỡ tôi."

Một người khi có tội không thể nào vui được. Người đó chỉ đang mang mặc cảm tội lỗi, nhưng tâm hồn cũng không có bình an. Người ta thường tìm bình an bằng những phương tiện khác nhau nhưng quên rằng bình an đích thực đến từ chỗ tội lỗi được tha thứ. Khi vẫn để tội lỗi được giữ quy tắc, con người sẽ kinh nghiệm bình an và niềm vui thật. Niềm vui và bình an đó bắt đầu từ chỗ ăn năn. Ăn năn thật bắt đầu với một tâm lòng đau đớn, thê lương, ý thức tội lỗi và khóc cho tội của mình. Vua Đa-vít đã cầu nguyện: "Chúa không ưa thích của lễ, bằng vậy, tôi chèn đã dâng; của lễ thiêu cũng không đẹp lòng Chúa. Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm thần đau đớn; Đức Chúa Trời ôi! Lòng đau thê lương thê lương hỡi Chúa không khinh dể đâu."

"Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời là tâm thần đau đớn," chúng ta cần ăn năn tội, quay trở lại với Thiên Chúa với tâm thần đau đớn đó để được Ngài tiếp nhận. Điêu Thiên Chúa sẽ làm cho chúng ta không phải chịu là tha thứ nhưng biến đổi con người chúng ta hoàn toàn. Vua Đa-vít đã cầu nguyện: "Đức Chúa Trời ôi! xin hãy đem nên trong tôi một lòng trong sạch, và làm cho miệng lưỡi trong tôi một thần linh ngay thẳng." "Đem nên" và "làm cho miệng lưỡi" nói đến một cái gì hoàn toàn mới bên trong. Một chúng ta sẽ có kinh nghiệm đó khi ăn năn quay trở lại với Thiên Chúa với tâm lòng đau đớn thê lương hỡi. Chúa Giê-xu đã đổ máu vô tội của Ngài trên thập giá để đền tội cho chúng ta, nhưng chúng ta phải ăn năn quay trở lại, nên tha thứ đó mới đến với chúng ta. Có thể nào chúng ta hạnh phúc và thần nhiên trước tình yêu vô bờ bến Chúa dành cho chúng ta hay sao? Chúa đã làm tất cả, chúng ta chỉ cần ăn năn và tiếp nhận. Bởi sự ăn năn và tiếp nhận hạnh phúc của Thiên Chúa hôm nay hay cả tiếp tục hạnh phúc đời đời phải chịu đựng sự đau khổ trước tòa án của Thiên Chúa trong ngày cuối cùng?

Mục sư Nguyễn Thế

Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành